

دعاشوقانو د ورځي لمانځل

ليکوال: محمد صالح المنجد

ژباړن: احسان ربي آنفال

۱۳۹۴ هـ. ش.

د عاشوقانو د ورځې لمانځل

(Celebrating Valentin's Day)

ليکوال: محمد صالح المنجد

ژباړن: احسان ربي أنفال

۱۳۹۴ هـ. ش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

لړلیک

۱. د عاشوقانو/ ولنتاین د ورځې لمانځل ۱
۲. د مینې جشن یا د عاشقانو ورځ (Festival of Love / Valentine's Day) ۳
۳. د سینټ ولنتاین او د دې جشن تر منځ اړیکې ۴
۴. ددې ورځې اړوند مهمې کړنې ۸
۵. د دوی خپلې څېړنې او احصائې لاندې واقعیتونه په لاس را کوي ۲۲
۶. د عاشقانو د ورځې په وړاندې د مسلمانانو کړنلاره ۲۴
۷. د عاشقانو د ورځې اړوند د مسلمانو علماؤ فتوی ۳۳
۸. په اخیره کې درنو وروڼو ته وړاندیزونه ۳۷

د عاشقانو د ورخي لمانخل

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلاة والسلام على محمد و آله
و اصحابه اجمعين.

الله (ع) اسلام زموږ له پاره ددين په توگه غوره كړى دى او له اسلام څخه
پرته الله (ع) ته بل دين د قبول وړ نه دى. لكه څنگه چي الله (ع) فرمايي:
"وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَاسِرِينَ" (۱)

ژباړه: او هر څوك چي پرته له اسلام څخه بل دين ولټوي، نو له ده څخه
به هيڅكله ونه منل سي. او هغه به په اخرت كښي له تاوانيانو څخه وي.
او حضرت محمد (ص) فرمايي، چي د امت ځيني ډلي به ئې دالله (ع)
دښمنانو پيروي كوي او ځيني ديني مراسم او عنعنات به ئې لمانځي لكه څنگه
چي د ابو سعيدالخدري (رض) په دې روايت سوي حديث كي راغلي دي:
عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ «لَتَتَّبِعَنَّ
سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ شِبْرًا شِبْرًا وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ ، حَتَّى لَوْ دَخَلُوا جُحْرَ ضَبٍّ
تَبِعْتُمُوهُمْ» . قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى قَالَ «فَمَنْ» (۲)

۱- سورة آل عمران (۸۵ - آيت)

۲- "بخاري باب القول نبي (ص) او مسلم باب الاتباع اليهود والنصارا"

ژباړه: بې شکه چې تاسي به دهغو کسانو چې ستاسي تر مخه راغلي دي لوېشت په لوېشت او گز په گز پيروي وکړئ، تر داسي اندازې که هغوی د سمسارې وغار ته داخل سول، تاسي به هم ورپسې یاست. موږ وویل: یا د الله رسول^(ص) (مطلب دي) یهود او نصارا دي؟ هغه^(ص) وفرمایل: "بل نو څوک؟"

پېغمبر^(ص) چې څه ویلي وه هغه اوس په مسلمانو هېوادو کې پېښ او دڅېړېدو په حال کې دي. ډېر مسلمانان دالله^(ج) ددښمنانو پیروي کوي، د هغو دودونه عملي کوي، د هغو کړنې سرته رسوي او حتی د هغو د ځینو دیني مراسمو تقلید کوي او د رخصتۍ ورځې ئې لمانځي. دخلکو ترمنځ دغه ګډ حالت او د مسلمانانو وهېوادو ته چې د کفارو دودونه په کومه په زړه پوري ږغیزه او انځوریزه طریقه د ستلایت، تلوېزیون او انټرنیټ له لاري راننوزي، خبره نوره هم خرابه کړې ده. ډېر مسلمانان ئې په ظاهري ښکلا او خلا خطاوتلي دي.

په اوسنیو څو کلونو کې یوه نوې پېښه چې تر مخه په مسلمانو ځوانانو کې نه لیدل کېده تر سترگو کېږي، چې هغه د مسیحیانو تقلید (د عاشقانو د ورځې لمانځل) دي. علماء او داعیان دې ته مجبوره سوي دي چې په شریعت کې ددې ورځې اړوند احکام بیان کړي، تر څو مسلمانان ئې په اړه څرګند مفاهیم تر لاسه کړي او په دې کرغېړن عمل چې عقیدې ته ئې ضرر رسوي، اخته نه سي.

اوس ددې ورځې د اصلیت، مقصد او پیل په اړه بحث او ددې ورځې په اړه د مسلمانانو کړنلاره وړاندې کوو:

د مینې جشن یا د عاشقانو ورځ (Festival of Love / Valentine's Day):

اوولس پېړۍ تر مخه چې کله په روم کې شرک خپور وو، په هغه وخت کې د نورو جشنو پرڅنگ د رومیانو یو بل جشن (فېستیوال) هم وو، چې "د مینې جشن" ئې بلئ. د رومیانو د مشرکي عقیدې له مخې دا د "روحاني مینې" یوه اصطلاح وه. د روم د مشرکینو په دې جشن (فېستیوال) پورې ځینې اسطوري هم تړلي وې. یوه له هغو څخه ئې د رومیانو دا عقیده وه، چې د روم جوړونکي "رومولوس" په دغه ورځ د شرموښي شیدې ورودلې، چې ددغه شیدو په رودلو سره دی قوي او د پوهې خاوند سو. رومیانو به دغه ورځ هر کال د فبروري د میاشتې په نیمايي کې د یو لوی جشن په توګه لمانځل. په دغه جشن کې ددوی دغه دیني دود وو، چې سپی او بزه به ئې قرباني کول، بیا به دوو (۲) قوي پهلوانانو ددغه قرباني سوي سپي او بزې په وینه خپل بدنونه لرل، او وروسته به په شیدو لمبېدل، تر څو دغه وینه ئې له بدنه پاکه سي. وروسته به یو لوی رسمي گذشت جوړ سو، چې دغه دوه ځوانان به ئې په سر کې ول، او په کوڅو کې به تېرېدل. له دغه دوو ځوانانو سره به څرمني وې، چې کله به ئې په لاره کې څوک مخ ته راغلل په هغه څرمنه به ئې وهل. رومي ښځو به ددغه رسم گذشت ښه راغلاست وایه، ځکه دوی په دې عقیده وې چې دغه کسان د شنډتوب مخنیوی او علاج کوي.

د سينټ ولنتاين^(۱) او د دې جشن تر منځ اړيکي:

سينټ ولنتاين دهغه کس نوم دئ، چي ځان ئې د عيسايي کليسا له پاره قرباني کړ. داسي ويل کېږي، چي دغه کس په (296م) کال کي د يو گوتيک قومندان له خوا د عذاب ورکولو په پايله کي مړ سو. په (۳۵۰م) کال کي پر هغه ځای يوه کليسا جوړه سوه او دده يادگار ئې راتازه او دايمي کړ. کله چي په روم کي عيسايت خپور سو، دوی د ميني په نوم د يوې مذهبي مېلې لمانځل شروع کړل. د شرکي عقيدې د "روحاني ميني" بڼه په بله بڼه واوښته چي "دميني شهيدان" ورته وويل سول. دا د سينټ ولنتاين په ياد لمانځل کېږي، چي ددوی په ادعا دميني له پاره ئې کار کاوه او له کبله ئې قرباني سو. دا د مينانو مېله هم بلل کېده او سينټ ولنتاين دميناو سپېڅلی راهب او حامي بلل کېدئ.

په دې جشن پوري اړوند ددوی يوه کړنه دا وه، چي د هغو انجونو نومونه چي د واده عمر ته به رسېدلي وې پر يوه ټوټه کاغذ ليکل او کت به ئې د مېز پر سر په يوه لوبڼي کي کېښېښول. بيا به يو داسي ځوان چي غوښتل به ئې واده وکړي راوغوښتل سو او د کاغذ له ټوټو څخه به ئې يوه راپورته کړه. دا ځوان به د هغې انجلۍ په خدمت کي حاضر سو، چي په کاغذ کي به ئې نوم ليکلی

۱- Saint د پير او بزگ په معنا دئ، دا چي د عيسايانو په اند ولنتاين پر عيسايت پاته سواو له دين څخه وانه

وښت، نو ځکه ده ته سينټ ولنتاين (Saint Valentin) وايي.

وو. يو كال به ئې له يو بل سره تېر کړ او بيا به ئې واده سره وکړ. که به سره خوښ نه سول، په راتلونکي کال کي به ئې بيا پر همدې ترتيب داغه کار کاوه. عيسايي روحانيونو ددې دود پر ضد غبرگون وښاوه. دوی داسي گڼل چي دا د ځوانو هلکانو او انجونو پر اخلاقو بده اغېزه لري او په ايټاليا کي ئې (چي دغه دود ډېر په کښي عام سوی وو) له منځه يووړئ. دغه دود وروسته بيا په اتلسمه او نولسمه پېړۍ کي راژوندی سو. په ځينو غربي هېوادو کي دوکانونه راووتل چي کوچني کتابونه ئې خرڅول او دا کتابونه ئې "دولتايين کتابونه" (Valentin's Books) بلل. په دې کتابو کي به د ميني شعرونه او د ميني دليک ليکلو طريقه او لارښووني ليکل سوي وې، چي بيا به هغه چا چي خپلي معشوقي ته به ئې ليک لېږئ، ددې کتاب څخه شعرونه انتخابول.

ددې ورځي د اصليت په اړه داسي هم ويل کېده، چي کله روميانو عيسايت قبول کړ، نو په روم کي عيسايت ډېر عام او خپور سو. د روم امپراتور دوهم کلاډيوس په درېيمه ميلادي پېړۍ کي دا حکم صادر کړ، چي فوځيان به واده نه کوي. ځکه د واده له کبله له جنگ څخه راگرځي. سينټ ولنتايين له دې حکم څخه سرغړونه وکړه او په پټه به ئې د فوځيانو ودونه ورکول. کله چي امپراتور په خبر سو، دی (ولنتايين) ئې په بند کي واچاوه او د اعدام په سزا ئې محکوم کړ. په بند کي د بنديوان پر لور مين سو، خو دغه مینتوب هم پټ پاته وو، ځکه چي د عيسايي قانون له مخي کشيش او راهب له ميني او واده کولو څخه منع ول، خو بيا هم تر اوسه پوري عيسايان پر عيسايت باندي دده

(ولنتاین) د ټینگ پاته کېدو په خاطر دده ډېر احترام کوي. کله چې امپراتور ده ته په دې شرط د بخښني وړاندیز وکړ، چې عیسایت پرېږدي او د رومي خدایانو عبادت وکړي، دی به امپراتور ته تر ټولو نژدې کس وي او خپل زوم به ئې کړي، مگر ولنتاین دا وړاندیز رد کړ او پر عیسایت پاته سو. نو له دې اسیته ئې د (۲۷۰ز) کال د فبروري د میاشتي پر (۱۴) نېټه اعدام کړ. د فبروري د (۱۵) نېټې په ماښام د لوپرکالس جشن (Festival of Lupercalis) ونيول سو او دغه ورځ ددې راهب (ولنتاین) په نامه ونومول سوه.

په "د تمدن کیسه" نومي کتاب کې لیکل سوي دي، چې کلیسا یوه داسې جنټري جوړه کړه، چې هره ورځ ئې د یوه راهب له پاره خاصه کړې وه. په لندن کې د ژمي اخیره وه چې دغه ورځ راورسېده. کله چې دا ورځ راغله، ددوی په اند په دغه ورځ په ځنگله کې مرغان یو له بل سره یو ځای سول. او په دغه ورځ به ځوانانو د هغو انجونو د کورو پر کرکیو گلان ایښوول، چې دوی به مینه ورسره درلوده.^(۱)

پاپ^(۲) د سینټ ولنتاین ورځ د (۲۷۰م) کال د فبروري د میاشتي (۱۴) نېټه د مینې جشن ته ځانگړې کړه. داچې ددې جشن په اړه پاپ ددوی مذهبي لارښوونې کوي، موږ ته د الله^(ج) دا آیت را یادوي:

1- The Story of Civilization by Will Durant, 15/23.

۲- پاپ لوی پادري یا د نړۍ والي کلیسا لوی اسقف ته وايي.

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ^(۱)

ژباړه: دوی خپل عالمان او روحانيون له الله څخه ماسوا معبودان نيولي او همدارنگه مسيح د مريم زوی هم، او حال دا چي دوی ته حکم نه دی سوی پرته له دې څخه چي د يوازي الله عبادت وکړي (هغه ذات چي) له هغه څخه پرته بل معبود نسته. الله له هغه څه څخه چي دوی ئې ورسره شريکوي سپېڅلی دی.

عدي بن حاتم^(رض) وايي: "أتيت النبي صلى الله عليه و سلم وفي عنقي صليب من ذهب فقال يا عدي اطرح عنك هذا الوثن وسمعتة يقرأ في سورة براءة {اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أربابا من دون الله} قال أما إنهم لم يكونوا يعبدونهم ولكنهم كانوا إذا أحلوا لهم شيئا استحلوه وإذا حرموا عليهم شيئا حرموه"^(۲)

ژباړه: زه ونبي^(ص) ته راغلم او صليب مي په غاړه وو، پېغمبر^(ص) راته وويل اې عدي دغه بت وغورځوه او ما دا هم ځني واورېدل چي د سورة براءة دغه آيت ئې تلاوت کاوه "اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ" بيا ئې وويل: دوی ددغه احبارو او راهبانو عبادت نه کاوه، بلکي کله چي به هغو کوم

۱- سورة التوبه (۳۱ - آيت)

۲- سنن الترمذي

شی ورته حلال کړ، دوی به حلال گڼي او که به هغو ورته حرام کړ، دوی به حرام گڼي.

ددې ورځي اړوند ځيني کړنې:

1. دوی د نورو لویو فیستیوالونو او جشنونو په څېر په دې ورځ جشن نیسي او خوشالي کوي.

2. یوبل ته د گلاب سره گلونه ورکوي، چي د مشرکینو د "روحاني ميني" او د عيسایانو د ميني سمبول دی.

3. یو بل ته کاتونه لېږي، چي پر دې کاتو د "کوید" عکسونه هم وي، چي یو کوچنی هلک دی، دوه وزرونه لري، غشی او لینده ورسره وي. چي دا د رومي مشرکینو د ميني خدای وو. الله^(ج) دي موږ له شرک څخه وساتي.

4. په دغه کاتو کي چي دوی ئې یو او بل ته لېږي، په لنډو جملو، بیتو او نثري ټوټو سره یو او بل ته د ميني څرگندونه کوي. پر دغو کاتو باندي ځيني ټوکیز او خندونکي عکسونه او الفاظ هم وي. او ډېر کله (Be my Valentine)^(۱) جمله هم پر لیکل سوې وي. دا وروسته له هغه چي د مشرکینو له عقېدې څخه واخیستل سوه، ددغه جشن عيسايي عقیده څرگندوي.

5. په دغه ورځ په ډېرو غربي هېوادو کي د ورځي له خوا مېلمستياوي نیول کېږي او ماښام چي نارینه او ښځي ټول سره گډ او یو ځای وي نڅا

۱- يعني "زما ولتاین سه"، چي دا خبره و سینټ ولتاین ته منسوبوي.

کوي. ډېر کسان خپلو مېرمنو، ملگرو او هغه چاته چې دوی ورسره مينه لري، د گلاب گلونه او چاکلېټ په تحفه کې ورکوي.

د مشرکينو د جشن اړوند پورته ذکر سوو نقطو ته چې گورو، لاندې نتيجې ته رسېږو.

1. ددې جشن ريښه د روم د مشرکينو وعقيده ته رسېږي، چې د هغو بتانو د روحاني ميني اصطلاح وه کم چې دوی به د الله (ج) پر ځای د هغو عبادت کاوه. څوک چې دا ورځ لمانځي، داسې ده لکه د شرک يو عمل چې سرته رسوي. الله (ج) فرمايي:

"لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ"^(١)

ژباړه: هغه کسان په يقيني توگه کافران سول چې هغوی ويل همدا مسيح د مريم زوی، الله دی. حال داچې عیسی وويل: اې بني اسرائيلو (يوازي) د هغه الله عبادت وکړئ، چې زما او ستاسې رب دی. حقيقت دا دی چې که چا له الله سره شریک ونيوی نو بې شکه چې الله پر هغه باندي جنت حرام کړی دی او د هغه ځای دوېځ دی او د ظالمانو مرستندوی نسته.

١- سورة المائدة (72 - آيت)

2. په روميانو کي دا جشن په وهمي کيسو (اسطورو) او افسانو پوري تړلی وو، چي هيڅ سالم عقل ئې نه سي منلای. د مسلمان عقل خو پرېږده، چي پر يوه الله (ج) او پېغمبرانو (عليهم السلام) ايمان لري. آيا د غير مسلمان روغ او سالم عقل دا منلای سي چي د روم د ښار يو جوړونکي (مؤسس) دي د شرمښي شيدې رودلي وي او بيا دي ده په هغه سره پياوړتيا او هوښتيا تر لاسه کړې وي؟! پر دې سربېره دا اوهام دمسلمان له عقېدې سره په ټکر کي دي، ځکه څوک چي پوهه او پياوړتيا بخښي هغه الله (ج) دئ، نه د شرمښي شيدې! دا کټ مټ له هم هغه کيسو څخه ده چي ويل به ئې: د دوی بتان دوی له شر او رمې ئې له شرمښانو څخه ساتي.

3. د روميانو د کرغېړنو مذهبي دودونو څخه يو دود دا وو، چي په دغه ورځ به ئې يو سپی او يوه بوزه قرباني کول، بيا به دوو ځوانانو په دغه وينه خپل بدنونه لړل او بيرته به په شيدو لمېدل. دا هغه څه دي چي د هر انسان په سالم فطرت کي تغير راولي او روغ عقل ته د منلو وړ نه دي.

4. ددې جشن او د ولتپاين تر منځ د اړيکو په هکله د ډېرو منابعو له خوا پوښتني راولاړي سوي دي، او دا ئې له واقعيت څخه ليري گڼلې ده. د عيسايانو له پاره به هم دا ښه وي چي د مشرکينو له دې جشن څخه لاس واخلي، چي دوی ئې تقليد کوي. نو موږ مسلمانان خو بيا بيخي بايد ځان ځيني راټول کړو.

5. په ايتاليا کي عيسايي روحانيونو دا جشن له منځه يووړی، ځکه چي بد اخلاقي ئې خپرول او د ځوانو هلکانو او انجونو پر فکرونو ئې خراب تاثير کاوه. نو مسلمانانو ته خو بېخي لازمه ده، چي هم خپله ډډه ورڅخه وکړي او هم نور ورڅخه راوگرځوي، تر څو د امر بالمعروف او نهی عن المنکر مسؤليت ئې تر يو حده سرته رسولی وي.

کېدای سي يو څوک دا پوښتنه وکړي، چي ددې جشن د لمانځلو د رد له پاره څه دليل سته؟ او يا ددې لمانځل زموږ د عقيدې ته څه زیان رسوي؟ ددې سوال له پاره کېدای سي څو جوابه ولرو:

1. په اسلام کي جشن او ورځي ئې ښکاره او عامي دي، چي هيڅ لږوالی او ډېروالی نه مني. د هغو ورځو لمانځل زموږ د عباداتو مهمي برخي دي، چي په اړه ئې هيڅ اجتهاد او شخصي نظر ته اړتيا نسته. دا ټول الله (ج) او پيغمبر (ص) موږ ته بيان کړي دي. شيخ الاسلام علامه ابن تيميه (ح) وايي: جشنونه، دديني مراسمو او قوانينو برخه ده، چي الله (ج) ئې په اړه فرمايي:

"وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ

فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ^(۱)

ژباړه: او تاته مو کتاب په حقه نازل کړی دی دا کتاب د (هر) هغه کتاب تصدیق کوونکی دی، چي له دې څخه مخکښي وو او د هغه ساتونکی دی. نو د دوی تر منځ په هغه څه چي الله نازل کړي دي، حکم وکړه او د هغه رښتینو حکمونو په بدل کښي چي تاته راغلي دي د دوی د (نفساني) غوښتنو پیروي مه کوه. ستاسي د هري ډلي له پاره مو یو شریعت او یوه روښانه لار وټاکله. که الله اراده کړې وای، نو هرو مرو به ئې تاسي یو امت گرځولي وای. خو (الله غواړي) چي تاسي په هغه شي کښي چي تاسي ته ئې درکړی دی وازمويي. نو ښېگڼو ته په بېره وردرومئ. ستاسي د ټولو ورتگ د الله په لور دی. بیا به تاسي په هغه څه کي چي اختلاف مو پرې کاوه خبر کړي. په قرآن کریم کي راځي:

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ^(۲)

ژباړه: موږ د هر امت له پاره د عبادت یوه کړنلاره ټاکلې ده چي هغوی ئې پیروي کوي.

۱- سورة المائدة (۴۸) - آیت)

۲- سورة الحج (۶۷) - آیت)

دا له هم هغه اصولو څخه دي لکه د لمانځه په وخت کي مخ پر قبله درېدل، لمونځ او روژه. د کفارو په جشنو کي د برخي اخيستلو او په نورو مذهبي مراسمو کي ئې د گډون کولو هيڅ فرق نسته. ددوی د ټولو جشنو سره موافقه داسي ده لکه د کفر سره موافقه. د کفارو له ځينو کوچنيو موضوعاتو سره موافقه داسي ده لکه د کفر د ځينو برخو سره موافقه. جشنونه د هغو مشخصو شيانو څخه شمېرل کېږي، چي يو دين په پېژندل کېږي. نو څوک چي ددوی جشنونه لمانځي داسي ده لکه دکفر د يو مشخص ديني دود سره چي موافقه نيسي. په دې کي شک نسته چي ددوی سره په جشنو کي برخه اخيستل څوک وکفر ته رهنمايي کوي. په دې مراسمو کي ډېره لږ برخه هم يوه گناه ده. پېغمبر^(ص) ودي حقيقت ته چي هر ملت خپل جشنونه لري اشاره کړې ده لکه څنگه چي فرمايي: "إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا، وَهَذَا عِيدُنَا" (البخاري و المسلم)^(۱) ژباړه: بې شکه چي هر قوم لره اختر دی او زموږ اختر دغه دی.

دا چي د ولنتاين ورځ (د عاشقانو ورځ) روميانو ته ورگرځي، نه ومسلमानو ته، نو ددې مطلب دادی چي دا خاص په عيسايانو پوري اړه لري، نه په اسلام پوري؛ نه مسلمانان په دې شريک دي او نه برخه په کېښي لري. که هر ملت خپل اختر لري لکه څنگه چي پېغمبر^(ص) فرمايلي دي: "إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا..." (بخاري او مسلم)، نو بيا ددې معنا داسوه چي هر ملت بايد ځان په خپلو جشنو له نورو څخه جلا کړي. که عيسايان ځان ته اختر لري او يهود ځانته،

۱- الاقتداء، (۱/۴۷۱-۴۲۷).

چې خاص په دوی پوري اړه لري، نو بیا هیڅ مسلمان لکه څنگه چې ددوی په دین او عباداتو کې برخه نه اخلي، داغسې باید ددوی سره په دغه ورځو کې برخه وا نه خلي.

2. د عاشقانو ورځ (د ولنتاین ورځ) لمانځل د رومي مشرکینو تقلید او مشابهت دی، تر هغه وروسته د عیسایانو سره ورته والی دی، چې اهل کتاب دي، که څه هم دا ورځ ددوی د دین برخه نه ده، خو په لمانځلو کې ئې د رومیانو تقلید کوي. دا چې موږ ته دا نه ده روا چې د عیسایانو ددین ځینې مراسم ولمانځو چې اهل کتاب دي، نو د هغه لمانځل به څنگه راته روا وي چې دوی د مشرکینو څخه اخیستي دي. د کفارو تقلید په عمومي توګه که مشرک دی او که اهل کتاب حرام دی. هغه که د دوی مذهبي او دیني مراسم دي او که دودیز او عنعنوي. ددې حراموالی په قرآن، سنت او اجماع سره ثابت دی. په قران کریم کې: الله^(ج) فرمایي:

"وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ"^(۱)

ژباړه: او د هغو کسانو په څېر مه کېږئ، چې وروسته تر دې چې ښکاره نښانې ورته راغلې، سره خواره سول او شخړې ئې وکړې او د هم دوی له پاره لوی عذاب دی.

۱- سورة آل عمران (105 - آیت)

په احاديثوکي: پېغمبر^(ص) فرمايي: څوک چې د کوم قوم مشابهت کوي له هغو څخه دی. "مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ"^(۱)

شيخ الاسلام ابن تیمیه^(ح) وایي: "دغه حدیث موږ ته دا رانښيي، چې ددوی سره مشابهت حرام دی. په داسي حال کي چې د حدیث ښکاره معنا داسي ده چې څوک ددوی مشابهت کوي، هغه کافر دی.^(۲) لکه څنگه چې الله^(ج) فرمايي:

"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ"^(۳)

ژباړه: اې مؤمنانو، يهودان او نصرانيان دوستان مه نيسي. ددوی ځيني د ځينو نورو دوستان دي او هغه څوک له تاسي څخه چې (په دوستۍ سره) دوی ته مخ را واپروي، نو په رښتيا چې هغه د دوی څخه دی. بې شکه چې الله ظالمانو لره لارښوونه نه کوي.

اجماع: علامه ابن تیمیه^(ح) وایي چې پر دې باندي د ټول امت اتفاق دی، چې د ثبات په وخت کي د کفارو په جشنو کي له هغوی سره گډون او تقلید حرام دی. ابن قیم^(ح) وایي چې پر دې باندي د ټولو علماؤ اتفاق دی.^(۴)

۱- احمد او سنن ابو داود.

۲- الاقتداء، (۷۲۲/۲-۷۲۵).

۳- سورة المائدة (۵۱ - آیت)

۴- الاقتداء، (۴۵۴/۱) احکام اهل الذمة، (۷۲۲/۲-۷۲۵).

الله (ج) له کفارو سره مشابهت حرام کړی دی، دکرکي وړ ئې بللی دی او دهغه دپایلو له خطر څخه ئې په وار-وار، په مختلفو طریقو او ډېرو آیتونو کي خبر کړي یو. کله-کله ئې د کفارو دپیروي کولو او نه کولو څخه خبر کړي یو، کله ئې له هغوی او د هغوی له توطیو څخه بېرولي یو، تر څو د نظر او کړنو تر تأثر لاندې ئې رانه سو. کله-کله ئې د هغوی کړني او اخلاق راته بیان کړي دي، تر څو مؤمنان ددوی له کړنو او ددوی له مشابهت څخه لیري و اوسي. په قرآن کریم کي تر ټولو ډېر د یهودو او منافقینو او وروسته بیا په ټولیزه توګه د اهل کتابو او مشرکینو د خطر په اړه خبر سوي یو. الله (ج) موږ ته په قرآن کریم کي فرمایي، چي د کفارو اطاعت او مشابهت ارتداد رامنځ ته کوي او همدارنګه ئې د هغو له اطاعت، پیروی، د هغو د فکر، غوښتنو او کرغېړنو اعمالو له تقلید څخه منع کړي یو.

دکفارو له مشابهت څخه مخ ګرځول او منع د شریعت له اصولو څخه ده. الله (ج) خپل پیغمبر (ص) له لارښوونو او یوه رښتیني دین سره رالېږلی دی، تر څو دا دین پر ټولو ادیانو غالب سي او دا دین ئې د بشریت له پاره بشپړ کړی دی.

"الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا"^(۱)

ژباړه: نن ورځ ما ستاسي له پاره ستاسي دين پوره کړ او پر تاسي مي خپل نعمت پوره کړ او اسلام مي ستاسي له پاره دين غوره کړ.
 الله (ع) اسلام د جامع، همېشني او عالمي دين په توگه رالېږلی دی، چي د ټولو انسانانو غوښتنې رانغاړي. نو بناءً دې ته اړتيا نسته چي د کفارو تقليد او مشابهت وکړو.

له دوی سره مشابهت د مسلمان شخصيت جرح کوي، چي د ټيټوالي، پستوالي، کموالي، ضعف او ماتې احساس ورکوي، چي په پايله کي انسان دالله (ع) له مستقيمي لاري او قوانينو څخه ليري او منحرف کېږي. تجربو ثابته کړې ده، چي د کفارو توصف او له هغو سره مشابهت د انسان په زړه کي د کفارو مينه ډېروي، پر هغو ئې باور ډېروي، هغوی په دوستانو او مرستندويانو نيسي او بالاخره ئې دې ته اماده کوي چي پر اسلام، مسلمانانو، دهغو پر اتلانو، او اسلامي ارزښتونو رد وکړي او له دې ټولو څخه بې پروا سي.

3. په اوس وخت کي د عاشقانو د ورځي (د ولنتاين دورځي) هدف دا دی چي د ټولو خلکو ترمنځ مينه خپره سي. هغه که کافر وي او که مسلمان فرق نه کوي. او له کفارو سره مينه بې شکه چي حرامه ده. الله (ع) فرمايي:

"لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ^(۱)

ژباړه: هيڅکله به دا و نه مومي، کوم خلک چې پر الله او آخرت ايمان لرونکي دي چې هغوی له هغو خلکو سره مينه کونکي اوسي چې د الله او د هغه د رسول مخالفت ئې کړی دی. که څه هم د هغوی پلرونه وي يا ئې زامن او يا ئې وروڼه او يا ئې ټبر او کورنۍ وي. دا هغه کسان دي چې الله د دوی په زوړونو کي ايمان خوندي کړی دی او له خپل لوري د يو روح په ورکولو سره ئې دوی پياوړي کړي دي، هغه به دوی داسي باغونو ته ننباسي چې تر ونو لاندي به ئې ويالې بهېږي، په هغو کي به دوی د تل له پاره اوسېږي، الله له دوی څخه خوښ دی او دوی له الله څخه خوښ دي. دوی د الله د گوند خلک دي، خبر اوسئ چې همدا د الله گوند د بريا موندونکی دی.

شيخ الاسلام ابن تيميه^(ح) فرمايي: هيڅ داسي مؤمن نسته چې هغه دي کافر په دوستۍ ونيسي. هر څوک چې کافر په دوستۍ نيسي، هغه مؤمن نه دی. په عام ډول د يو چا مشابهت له هغو سره د ميني نخښه ده او له کفارو سره مينه حرامه ده.^(۲)

دغه مينه چې نسبت ئې د عاشقانو ورځي ته کېږي، د هغه عيسايي خيالي ميني دود راژوندی او قوي کوي، چې له نکاح څخه بهر ده او پايله ئې د زنا

۱- المجادله (۲۲ - آيت)

۲- الاقتداء، (۱/ ۴۹۰).

او بداخلاقی څېړول دي. نو ځکه ئې عيسايي روحانيونو هم يو وخت مخالفت وکړ او دا دود ئې له منځه يووړئ، خو له بده مرغه چي بيا بيرته رامنځ ته سو. دېر ځوانان دغه ورځ ځکه لمانځي چي هغو ته ددوی د خواهشاتو د پوره کولو زمينه برابروي، خو د کفارو سره د مشابهت او د هغوی د تقلید مسئله ئې په فکر کي نه وي نيولې. خپله دې ناورين ته وگورئ، چي دوی د کبيره گناه (زنا) ارتکاب کوي او له بلې خوا د عيسايانو تقلید دی، چي د هغوی د عبادت يوه برخه ده، چي حتی کېدای سي کفر وي.

کېدای سي ځيني خلک ووايي چي ته موږ له ميني څخه محروموي. په دغه ورځ چي موږ خپل احساسات څرگندوو، په دې کي څه ستونزه ده؟ ددوی له پاره وايو:

لومړۍ- دا يوه لويه او ناوړه غلطې ده چي دوی دا ورځ د هغه مقاصدو سره-سره په دې نامه يادوي چي ددې ورځي تر شاپټ دي. ودې ورځي ته چي د ميني کوم نسبت کېږي هغه يوه خيالي او افسانوي مينه ده، چي دبايفرينډ (Boy friend) او گرلفرينډ (Girl friend) سره تړاو لري. دا ددوی د جنسي خواهشاتو او اختلاط ورځ ده، چي د هيڅ شي ممانعت او مخنيوی په کسبي نسته. دوی پر هغه سپېڅلې او پاکه مينه خبره نه کوي، چي د خاوند او مېرمني ترمنځ ده. دوی د هغه مينې چي د غيري مشروع عاشق او معشوق ترمنځ ده او هغه مينه چي د خاوند او مېرمني ترمنځ اړيکي ټينگوي توپير نه کوي. دا

جشن ددوی له پاره په دې معنا دی، چي هر څوک کولای سي خپله مینه څرگنده کړي.

دوهم- دمسلمانانو له پاره د احساساتو څرگندول د حق په معنا نه دي، چي ددې د لمانځني له پاره چي ددوی پر نظرياتو او مفکورو بناوي ورځ خاصه کړي او د جشن په نامه ئې ونوموي او يا جشن او اختر ورڅخه جوړ کړي. بڼه، نو په دې اړه څه وایاست چي دا د کفر له جشنونو څخه دی؟!

په اسلام کي خاوند له خپلي مېرمني سره ټول کال مینه لري او له هغې سره خپله مینه په تحفو ورکولو، شعرو، نثري ویناوو، لیکنو او نورو طریقو سره څرگندوي یوازي یوه ورځ ئې نه ده ورته ټاکلې، بلکي ټول کال ورسره مینه لري.

درېیم- هیڅ دین خپل پیروان دونه میني ته نه هڅوي لکه اسلام او نه ئې تر اسلام زیات د یوه وېل د خیال ساتلو ته هڅولي دي. دا په هر وخت او هر حالت کي د تطبیق وړ خبره ده، یوازي یوې ورځي ته نه ده خاص سوې. په حقیقت کي اسلام موږ دې ته هڅوي چي ټول عمر خپل احساسات څرگند او یو له بل سره مینه وښیو. لکه څنگه چي پېغمبر^(ص) فرمایلي دي: "عن النبي صلى الله عليه و سلم قال "إذا أحب الرجل أخاه فليخبره أنه يحبه"^(۱) (قال الشيخ الألباني: صحيح)

ژباړه: له نبي^(ص) څخه روايت دى، چي ويل ئي: څوك چي له خپل ورور سره مينه لري، نو خبر دي ئي كړي، چي زه مينه درسره لرم.

هم دارنگه ئي فرمايلي دي:

"قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ »^(۱)

ژباړه: نبي^(ص) فرمايي: تر هغو به جنت ته داخل نه سئ، ترڅو چي ايمان رانه وړئ او تر هغو به ايمان رانه وړئ، تر څو چي يو له بل سره مينه ونه كړئ او ايا داسي شى در و نه بنيم چي په كولو سره ئي ستاسي تر منځ مينه زياته سي؟ سلام په خپل منځ كي اچوئ.

څلرم- په اسلام كي مينه ډېره عامه او هر اړخيزه ده، دا يوازي په يو ډول ميني پوري چي د سړي او ښځي تر منځ ده، نه ده محدوده. د ميني ډېر قسمونه دي. لكه له الله^(ج) سره مينه، له رسول^(ص) سره مينه، د رسول^(ص) له اصحابو سره مينه، له نيكو او صالحو خلكو سره مينه، له دين سره مينه او نصرت ئي، له في سبيل الله شهادت سره مينه، او داسي ډېر نور.... دا يوه ډېره لويه غلطې ده چي د ميني دونه پراخه معنا و يو قسم ميني ته رامحدوده سي.

پنځم- دا فكر غلط دى چي خلك وايي مينه له واده څخه تر مخه ښه كار دى او دا د واقعي او ريښتيني ژوند تجربو او څېړنو ثابته كړې ده. د

قاهرې د پوهنتون له خوا څخه په ترسره سوې څېړنه کې چې د "دوديز وودونه او د ميني وودونه" تر نامه لاندې ترسره سوي ده لاندې حقايق را سربېره کوي: هغه وودونه چې د ميني له مخې ترسره سوي دي ۸۸٪ سلنه پېښې ئې په ناکامۍ پای ته رسېدلي دي. يعنې د بريا اندازه ئې تر ۱۲٪ سلنې ډېره نه ده. مگر هغه وودونه چې عنعنوي او دوديز^(۱) ئې بولي ۷۰٪ سلنه ئې بريالي سوي دي. يا په بله وينا د دوديزو وودونو د بريا اندازه دميني تر وودونو شپږ (۶) واره زياته ده.^(۲)

راسئ اوس د غربي ټولنو حالت ته چې د عاشقانو ورځ په کښي لمانځل کېږي يوه کتنه وکړو او ددې پوښتنه وکړو، چې په هغه ټولنو کې د وودونو حالت څه ډول دی. آيا دا ډول لمانځني د خاوند او مېرمنې تر منځ پر متقابل محبت مثبت اغېزه لري او که نه؟

د دوی خپلي څېړني او احصائيې لاندې واقعيتونه په لاس راکوي:

۱- دامريکا په يوه څېړنه کې چې په (۱۴۰۷ س. / ۱۹۸۷ ز. کال) کې ترسره سوې ده، ښيي چې ۷۹٪ سلنه خلک خپلي ښځې وهي په خاصه توگه هغه چې وودونه ئې ورسره کړي وي!^(۳)

۱- يعنې هغه وودونه چې د کورنۍ په خوښه او مصلحت سرته رسېږي.

2- Risaalah mu'minah, p.255

3- Al-Qabas newspaper, 15/2/1988.

۲- يوه څېړنه چې د امريکا د عصبي روغتيا ملي دفتر^(۱) له خوا تر سره سوې ده، ښيي چې:

● هغه ښځينه ناروغان چې بېړنيو اطاقو ته ځي ۱۷٪ سلنه ئې د خپلو خاوندانو او يا نارينه ملگرو (boyfriends) له خوا وهل سوي دي.

● هغه ناروغان چې تر مخه لږ تر لږه يوار د تداوي په موخه روغتون ته تللي دي، ۸۳٪ سلنه ئې د وهلو له سببه دي. څېړنه ورپسې زياتوي چې ډېري داسي ښځي هم سته چې روغتون ته د علاج له پاره نه ځي، بلکي په خپله په کور کي تداوي کوي.

۳- دمعایناتو له پاره د مرکزي امريکا نمائندگي^(۲) يو راپور ښيي چې د امريکا په يو ځای نه يو ځای کي په هرو اتلسو (۱۸) ثانيو کي يوه مېرمن د خپل خاوند له خوا وهل کېږي.

۴- په امريکايي تايم (Time) مجله کي راځي چې په شپږ ميليونه هغه ښځو کي چې وهل کېږي، تقريباً څلور زره (۴۰۰۰) ئې مري.

۵- د جرمني په يوه څېړنه کي ښوول کېږي، چې له کاله يو لک (۱۰۰،۰۰۰) ښځي د خپلو خاوندانو او هغه سړيو له خوا د روحي او فزيکي جبر سره مخ کېږي، چې دوی ورسره ژوند کوي. اصلي شمېره ئې کېدای سي يو ميليون ته ورسېږي.

1- National American Office for Mental Health

2- Central American Agency for Examination [FPT].

٦- په فرانسه کې تقريباً دوه ميليونه ښځې له وهلو سره مخ کېږي.

٧- دبرطانيې په يوه نظريوښتنه^(١) کې چې اووه زره (٧٠٠٠) ښځو برخه پکښې اخيستې وه، ٢٨٪ سلنو ئې ويل چې د خپلو خاوندانو او نارينه ملگرو (boyfriends) له خوا تر حملې لاندې راغلي دي.

نو دې ته په کتو سره څنگه باورکولای سو، چې د عاشقانو ورځ د واده کولو له پاره گټوره ده؟ اصلاً حقيقت دادی چې دا ازادی او فساد ته يوه بلنه او د ناروا اړيکو يوه بڼه ده.

هغه خاوند چې په ريښتيا له خپلې مېرمنې سره مينه لري، ودې ورځې ته هيڅ اړتيا نه لري، چې د ده مينه ور په ياد کړي. دی له خپلې مېرمنې سره همېشه او هر وخت مينه کوي.

دعاشقانو د ورځې په وړاندې د مسلمانانو کړنلاره:

له پورته بحث څخه د عاشقانو د ورځې په وړاندې د مسلمانانو کړنلاره بايد واضح وي.

١- د پورته ښوول سوو ثبوتونو له مخې چې د کفارو د جشنونو لمانځل حرام دي، مسلمانان بايد نه دا ورځ خپله ولمانځي، نه له نورو سره په دې مراسمو کې گډون وکړي او نه بايد ورته حاضر سي.

1- Opinion poll

الحافظ الذهبي^(ح) وايي: که عيسايان ځان ته جشن ولري او يهودان ځان ته چي يوازي په دوی پوري اړه لري، نو مسلمانان بايد ددوی په مذهبي لارښوونو او عباداتو کي برخه وانه خلي.^(۱)

ځکه د سلفو صالحينو يو اصل د الولاء والبراء وو، دا پر هر هغه چا چي د لاله الا الله محمد رسول الله کلمه وايي، واجب ده چي ددې اصل پيروي وکړي. نو دی بايد له مؤمنانو سره مينه او له کفارو څخه کرکه وکړي، مخالفت ورسره وکړي او له هغو څخه جلا سي. دی بايد په دې پوه سي چي دا به دده له پاره د بې شمېره گټو سبب وگرځي او فقط ساده مشابهت هم دده له پاره د يو لوی خطر سبب گرځي. پر دې سربېره کله چي يو مسلمان د کفارو تقليد کوي دا تقليد او مشابهت کفار خوشاله کوي او زړونه ئې له خونښو وړ ډکوي او دا د مسلمانانو په زړونو کي له کفارو سره مينه او محبت ډېروي. که يوه مسلماننه انجلۍ دا ورځ په دې خاطر لمانځي، چي مارگریت، هيلري او يا بل څوک ئې تجليلوي، بې شکه چي دا کرکه له دې حقيقته پرده پورته کوي، چي دا انجلۍ ددوی پيروي او ددوی کرني تائيدوي. په داسي حال کي چي الله^(ج) ئې په اړه فرمايي:

"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ"^(۲)

۱- تشبه الخسيس بأهل الخميس، ملجلة الحكمه، ۱۹۳/۴

۲- سورة المائده (۵۱ - آيت)

ژباړه: اى مؤمنانو، يهودان او نصرانيان دوستان مه نيسئ ددوى ځيني دځينو نورو دوستان دي او هغه څوك له تاسي څخه چې (په دوستۍ سره) دوى ته مخ راواړوي، نو په رښتيا چې هغه ددوى څخه دى. بې شكه چې الله ظالمانو لره لارښوونه نه كوي.

ددوى د تقليد او مشابهت يو ناوړه تاثر دا دى چې ددوى د پښت، حمايت او ددوى پيروي نښي. نو دا به د يو داسي مسلمان له پاره څنگه مناسبه وي، چې په هر ركعت كې دا وايي چې: "اَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (۵) صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ (6) غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ" (۱) ژباړه: موږ ته نېغه لار وښه (۵) د هغه كسانو لاره چې تا پېرزوينه پر كړې ده (۶) نه (دهغو لار) چې قهر پر سوى او نه (دهغو) چې لار وركي دي.

احصائيې دا نښي چې په عامه توگه د عاشقانو ورځ يوازي او يوازي د كريس ميس (Christmas) ملاتړ كوي. نو دا ښكاره خبره ده چې د ميني جشن د نصرانيانو له جشنونو څخه دى او يوازي او يوازي د كريس ميس (Christmas) ملاتړ نښي، چې د عيسى مسيح (ع) د پيداينېت د ورځې لمانځنه ده. نو دا د مسلمانانو له پاره روا نه ده چې د دغې نېټې په لمانځنه كې برخه ورسره واخلي، روا ځكه نه ده چې موږ پر دې امر سوي يو چې له كفارو سره د هغوى په دين، دود او نورو رسومو كې چې په ځانگړې توگه په دوى پوري اړه لري برخه وانه خلو؛ چې دا په قرآن، سنتو او اجماع سره ثابته ده:

۱- سورة الفاتحه (۵-۶-۷ آيتونه)

۲- دکفارو په لمانځغونډو کي بايد گډون ونه سي، ځکه دا د کفر له عنعناتو څخه دي، نو له دوی سره مرسته او ددوی د کړنو تائيد له دوی سره د کفر په ښکاره کولو او خپرولو کي د تائيد په معنا دی. اسلام خپلو پيروانو ته ددې اجازه نه ورکوي چي کفر تائيدکړي او يا له نورو سره د کفر په خپرولو کي مرسته وکړي. شيخ الاسلام ابن تيميه^(ح) وايي: د مسلمانانو له پاره له کفارو سره په ځانگړو لمانځغونډو کي گډون او له دوی سره مشابهت ناروا دی. هغه که په خوراک، لباس، حمام، اورلگوني او ورځني ژوند کي وي او که په عبادت کي، توپير نه لري. لنډه داچي، پر مسلمانانو لازمه ده چي نه يوازي بايد په دغه ورځ ددوی رسومات تر سره نه کړي، بلکي دا ورځ بايد د يوې عادي ورځي په توگه وگڼي.^(۱)

۳- مسلمان نه يوازي دا چي بايد له نورو مسلمانانو سره ددې ورځي په لمانځلو کي مرسته ونه کړي، بلکي هغه بايد ور څخه را وگرځوي. ځکه د مسلمانانو له پاره د کفارو د جشن ورځي لمانځل يو کرغېړن او ناوړه عمل دی، چي بايد مخالفت ورسره وسي. شيخ الاسلام ابن تيميه^(ح) وايي: لکه څنگه چي موږ بايد دا ورځ ونه لمانځو همداسي بايد نور مسلمانان هم ددې ورځو له لمانځلو څخه راوگرځوو.^(۲)

۱- مجموعة الفتاوى لشيخ الاسلام ابن تيميه ۳۲۹/۲۵.

۲- الاقتداء، (۵۱۹/۲-۵۲۰).

د ابن تیمیه^(ح) د وینا پر اساس مسلمانو تجارانو ته د عاشقانو د ورځي د تحفو، ددې ورځي له پاره د ځانگړو کالیو، د سرو گلونو او هر هغه شي چي ددې ورځي اړوند وي، کار و بار نه دی روا. همدارنگه دا هم نه ده روا چي ددې ورځي اړوند تحفه څوک ومني، ځکه ددې په منلو سره دا ددې ورځي د تائیدولو ښکارندويي کوي.

يو داعي ويل، چي موږ په يو مسلمان ملک کي د گلانو و يو دوکان ته ولاړو، دا چي دا دوکان ددې ورځي له پاره خونه ترتيب سوی وو، موږ گوته په غاښ ورته پاته سوو. دوکان ته دننوتو ځای ټول په سره غالی فرش وو، اعلانات ئې ټول په سره رنگ او ټول دوکان ئې په سره رنگ ښايسته کړی وو. موږ د دوکان له يوه کارکوونکي څخه پوښتنه وکړه، چي د دوکان له پاره ئې ددې ورځي په خاطر ولي دونه خواري کړې ده. دوکاندار په جواب کي راته وويل چي دا ئې د خلکو د ډېرو غوښتنو په خاطر داسي ترتيب کړی دی، چي اماده گي ئې له ډېره وخته راهيسي شروع سوې وه. بيا داعي وويل دا چي زه نوی مسلمان سوی وم او عيسايت مي پرې ايښی وو، په دې ډېر حيران سوم. (دا چي دا داعي له مسلمانېدو څخه ترمنځ په دې پوهېدی، نو څنگه به څوک ووايي چي دا د مسلمانانو کار دی نه د عيسايانو؟! نور ډېر دوکانونه هم وه، چي د گلاب په سرو گلونو ښکلي سوي ول او په ډېره لوړه بيه به ئې خرڅول. يوه ښځينه داعي ښځينه زده کوونکو ته چي د درس په سالون کي سره راټولي سوي وې ورغله. دغه ښځينه داعي ددې په ليدو بې زړه او وېرېده

چي له هري زده کوونکي سره به په سره رنگ يوشی خامخا موجود وو. له يوې سره به د گلاب سور گل وو، د بلې زده کوونکي به پورنی سور وو، له بلې سره سور دسپال وو، د بلې به بسته سره وه او حتی جرايي ئې هم سرې وې. د داسي مسلمانو انجونو له پاره افسوس دی!! چي په داسي ورځو ددوی په منځ کي داسي کړني هم سرته رسېږي لکه:

الف- د بنځينه زده کوونکو له خوا د خپلو ملگرو پر راسته لاس پټۍ تړل.
ب- ددې ورځو په مناسبت سور رنگه لباسونه (کالي، بوتونه، د وربښتانو کيټکان او نور...) اغوستل. دا خو دونه ډېر سوي دي، چي تېر کال موږ يوې ټولگۍ ته ولاړو هلته ټولو زده کوونکو سور رنگه لباسونه اغوستي ول، سړي به داسي فکر کوئ چي دا ددوی رسمي لباس دی.

ج- سور رنگه بوغياني چي د "I love you"^(۱) الفاظ ورباندي ليکلي وي او اکثره وخت ئې د درسي ورځي په اخير کي داسي ځای ته راوړي چي د استادانو له سترگو ئې نېهام وي.

د - نومونه او زوږونه او يا د نوم لومړي توري ئې پر لاسو کښلي وي.
ه- په دې ورځ د گلاب سره گلونه پاشل.

د فيبروري پر ۱۴ يوه ډله انجونې خپلي ټولگۍ ته په داسي حال کي ننوتلې، چي د ټولو د لباس يوه برخه نه يوه برخه په سره رنگ وه او سور میک آپ (Make up) ئې ورسره کړی وو، او پر مخونو ئې زړه ته ورته سټيکران

۱- يعني زه مينه درسره لرم.

مښلولي وه. يو بل ته ئې د سره رنگ ډالۍ ورکولې او په خورا ولولو سره ئې يو وبل ښکلولې، يا په بله وينا دوی د ولتاین ورځ (دعاشوقانو ورځ) لمانځل. دا پېښي دمسلماني نړۍ په پوهنتونو کي رامنځ ته کېږي، په داسي حال کي چي دا هم اسلامي پوهنتونونه دي.

په لېسو کي ددې په ليدو دسړي سد کار پرېښوئ، چي زيات شمېر انجونو د اعلى کيفيت سره گلان راوړي ول، سنگار او غوږ والي ئې په سره رنگ وه او يو بل ته ئې تحفي ورکولې او ددې ورځي د لمانځلو په مناسبت ئې په خورا جوش او خروښ سره روغېر کاوه.

په موسوعة العربية^(۱) کي راځي چي د عاشقانو د ورځي له پاره خاص دودونه سته، لکه پر کاتونو د ميني اشعار چاپول او بيا دوستانو او هغه کسانو ته ورکول، چي دميني ادعا ئې کوي. ځني کسان پر دغه کاتو ټوکيز عکسونه رسموي او پر دغه کاتو تر ټولو عام د "Be My Valentine" الفاظ ليکلي وي. په دې ورځو کي اکثره وخت مېلمستياوي جوړوي او دخپل ډول نڅاوي کوي. حتی اروپايان تر اوسه پوري دا ورځي لمانځي. په برطانيه کي دگلانو پلورنه دوه ويشت (۲۲) ميليونه پاونده ته رسېدلې ده، په دې ورځ خورا ډېر چاکلېټ ضايع کېږي او کمپنيانې په خپلو ويب پاڼو کي ددې ځايو اعلانونه ورکوي.

---

1 - The Arabic Encyclopedia

د عاشوقانو ورځ يو شمېر عربي هېوادو ته هم رسېدلې ده او حتی د اسلام مرکز (د عربو جزيره) هم نه ده ورڅخه خلاصه. ددې ورځې لمانځنه وهغو ټولنو ته هم رسېدلې چې موږ ئې هيڅ فکر نه کوئ، چې دا لېونتوب به هلته هم خپور سوی وي. په رياض کي د سرو گلابو بيه په خورا لېونتوب سره لوړېږي، تر داسي اندازې پوري چې د يوه گلاب بيه شپږدېرش (۳۶) ريال (۱۰ ډالره) ده، په داسي حال کي چې له دې ورځې څخه تر مخه ئې بيه پنځه ريال وي. ددې ورځې له پاره دکانداران دخپلو دوکانونو په بڼايسته کولو کي سيالي سره کوي او همدارنگه په کورو کي هم خلک دخپلو کورونو پر کړکيو د گلاب سره گلونه څږوي.

په ځينو خليجي هېوادو کي دوکانونه، مغازې او هوټلونه د عاشوقانو د ورځې لمانځلو ته خاص ترتيبات نيسي. اکثره مغازې او تجارتي مرکزونه په سور رنگه توکو پوښل سوي وي. د خليج تر ټولو ښه هوټل له بوغيانو او ناوکیانو څخه ډک وو. د ميني د جشن او د مشرکانو د خيالي کيسو د دودونو په مناسبت ئې رستورانټ د "کوپيد" په ډراماتيکو توکو وډلې وو. کوپيد په رومي افسانوي کيسو کي د ميني خدای گڼل کېږي، چې تقريباً بربنډ او په لاس کي ئې غشی او لينده وي. د هوټل کارکوونکو په دې پسي کتل چې د حاضر و خلکو له منځه ښاغلی ولتايين او مېرمن ولنتايين انتخاب کړي!!

کم بيه رستورانټونه هم دا ورځ په خپل ډول او طريقه سره لمانځي. ځيني ئې د خپلو معمولي لوبو پر ځای له زړه ته ورته لوبو څخه کار اخلي، سريمزۍ

ئې له سره رنگه کتان څخه جوړې کړې وي، او پر هر مېز ئې د نارینه وو له پاره د گلاب يو سور گل ايښی وي، ترڅو خپلې معشوقې ته ئې ورکړي.

په دغه وروستي واري د عاشوقانو د ورځې لېونتوب په کويټ کې د يوه ډالۍ خرڅوونکي له خوا پيل سو.^(۱) نوموړي دوکاندار ژوندۍ فرانسوی سوي گاني راوړي وې چې ډېرې کوچنۍ دي او سرې سترگې لري. دغو سويگانو ته ئې کوچنۍ نيکټاياني ورتړلي او په کوچنيو صندوقچو کې ئې اچولي وې، چې د ډالۍ په ډول ورکول کېدې.

موږ بايد له دې ټولو شيانو سره مخالفت وکړو او ددې مسؤليت زموږ د ټولو دی.

۴ - موږ بايد د عاشوقانو د ورځې مبارکي چاته ورنه کړو، ځکه چې دا نه د مسلمانانو اختر دی او نه ئې کومه سپېڅلې ورځ ده. که کوم مسلمان ته ددې ورځې مبارکي ورکړل سي، بايد جواب ئې ورنه کړي. ابن قيم^(ح) وايي: کفارو ته د منسوبو ورځو مبارکي د مسلمانانو له پاره په اجماع سره حرامه ده. په داسې ورځو کې چې ددوی جشنونه، مېلمستياوي، او نور وي هغوی ته مبارکي ويل او له پاره ئې د هغه ورځې نېکمرغي غوښتل که څه هم څوک وايي چې دا له کفر څخه خالي ده، بياهم حرامه ده. دا داسې ده لکه يو چاته چې صليب ته د سجدې کولو مبارکي ورکوي. ددې ورځو مبارکي د الله^(ج) په نزد د شرابو تر مبارکۍ، زنا او قتل ډېره بدتره ده. ډېر هغه کسان چې په زړه

۱- دغه ليکنه په ۱/۱/۲۰۰۵ نېټه خپره شوې ده.

کي ئې و دين ته احترام نه وي دا ډول کړني تر سره کوي، په داسي حال کي چي د خپلو کړنو په زيان نه پوهېږي. څوک چي و چاته د گناه، بدعت او کفر مبارکي وايي، په لوی لاس ځان د الله (ج) د قهر او غضب مستحق گرځوي.^(۱) موږ بايد هغه مسلمانانو ته چي د کفارو له خوا خطاوتلي دي ددې ورځي اصليت او د کفارو نور جشنونه ورته واضح کړو او دا ور وښيو چي مسلمانان بايد خپل ځانونه د خپل دين په ذريعه راپېل کړي او خپله عقیده له ټولو مضرو شيانو څخه خوندي وساتي. دا بايد مسلمان امت ته وښوول سي چي څه خير او څه شر دی، تر څو له شره ځان وساتي او خير خپل کړي.

د عاشقانو د ورځي اړوند د مسلمانو علماؤ فتوی:

د شيخ محمد بن صالح العثيمين فتوی:

پوښتنه: په دا وروستيو کي د عاشقانو د ورځي لمانځل خورا ډېر سوي دي، په ځانگړې توگه په ښځينه زده کوونکو کي. دا عيسايي رخصتي ده، چي په دغه ورځ ټول سور رنگه لباسونه اغوندي، سور رنگه بوتونه په پښو کوي او يو وبل ته د سره رنگ گلونه ډالۍ کوي.... هيله لرو چي ددې ورځي د لمانځني اړوند ځيني احکام راسره شریک کړئ. او په دې اړه مو مسلمانانو ته څه مشوره ده؟ حفظک الله.

۱- احکام أهل الذمة، ۱/۴۴۱-۴۴۲.

جواب: د عاشوقانو د ورځي لمانځل له څو جهتونو څخه ناروا دي:

۱- دا يو بدعت دی، چي په شريعت کي هيڅ اساس نه لري.

۲- د خلکو زړونه او فکرونه په عبث شيانو اخته کوي، چي د ديني لارښوونو خلاف عمل دی، (الله^(ج) دي هدايت ورته وکړي). نو په دغه ورځ هره هغه کړنه چي ودې ورځي ته ئې نسبت کېږي روا نه ده. هغه که په خوږو کي وي، که په چنباک، لباس، ډالۍ ورکولو او نورو کي وي. مسلمان بايد په خپل دين ووياري، دونه کمزوری بايد نه سي چي د هر چا په چغو او نارو پسې ځي. الله^(ج) دي موږ ټول مسلمانان له پتو او ښکاره فتنو څخه وساتي او الله^(ج) دي قوت راکړي. الله^(ج) تر ټولو پوه دی.

د عاشوقانو د ورځي اړوند د شيخ عبدالله بن عبدالرحمن بن جبرين فتوی:

پوښتنه: دا د ميني جشن يا د ولنتاين ورځ (د عاشوقانو ورځ) په هلکانو او انجونو کي ډېره عامه سوې ده. "ولنتاين" د يوه عيسايي راهب نوم دی، چي عيسايان ئې خورا ډېر احترام لري، او دغه ورځ هر کال د فبروري پر څورلسمه (۱۴) لمانځي، چي يو بل ته ډالۍ او د گلاب سره گلونه ورکوي او سره لباسونه اغوندي. ددې ورځي او په دې ورځ يو بل ته د ډالۍ ورکولو احکام څه دي؟
الله^(ج) دي په نېکۍ سره اجر و نه درکړي.

جواب: اول خو د دواړو جشنو لمانځل ځکه روا نه دي، چي بدعت دی

او په شريعت کي هيڅ بنياد نه لري. او بل د حضرت عايشې^(رض) په روايت سوي حديث کي راځي چي رسول^(ص) فرمايي:

"عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- "مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ"^(۱)

ژباړه: د عائشې^(رض) څخه روايت دى، چې پېغمبر^(ص) وفرمايل چا چې زموږ په دين كې دداسي شى خبر ورکړ، چې هغه زموږ په دين كې نسته، نو هغه رد دى.

دوهم، دا د كفارو سره د هغوى په جشن لمانځلو، سپېڅلو ورځو او د هغوى په ديني رسمو كې مشابهت او تقليد دى. په حديث شريف كې راځي: "مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ"

ژباړه: څوك چې د كوم قوم مشابهت كوي، له هغو څخه دى.

درېيم، ټولي هغه كړني چې ددې ورځو له سببه رامنځته كېږي، لكه ددې ورځي مېلمستياوي، عبث او بې ځايه لوبې، غزلي ويل، سروژ، بې حيايي، سپين سترگي، بې ستري، بداخلاقي او خپل سړيتوب، د نارينه وو او ښځو اخطلاط (گډون)، د نامحرمه په وړاندي د ښځو څرگندېدل او نور ټول حرام كارونه دي، چې انسان د بداخلاقي پر لور رهنمايي كوي. نو دا بايد دساتېري له پاره بهانه نه كړو او نه ددې ادعا وكړو، چې له خپل ټاكلي حد څخه تېرى نه كوو، او نه دا ددې له پاره مناسبه ده. له چا سره چې د ځان پروا وي هغه بايد له دې گناوو او ټولو هغه اسبابو څخه چې ودې كړنو ته ئې راکاږي ځان وژغوري.

بناءً ددي ډاليو او گلونو خرخول هم روا نه دي. که چيري يو څوک په دې پوه سي چي رانيونکی دغه ورځ لمانځي او يا دغه توکي دې ورځي ته د احترام په خاطر د تحفي په توگه يو چاته ورکوي، خرخونکی ئې ځان بايد په گناه ور سره شريک نه کړي. والله اعلم.

د اللجنة الدائمة ټولني فتوى:

ددې ورځي په اړه د اللجنة الدائمة ټولني څخه هم پوښتنه وسوه چي: ځيني خلک د عيسوي کال د فبروري د مياشتي خورلسمه (۱۴) نېټه د ميني د ورځي (دعاشوقانو دورځي) په توگه لمانځي، چي په دغه ورځ يو بل ته ډالۍ او سره گلونه ورکوي، سره لباسونه اغوندي او يو بل ته ددې ورځي په مناسبت مبارکي وايي. ځيني بيکړۍ والا داسي خوراكي شيان جوړوي چي سور رنگ لري او پر هغه باندي ئې زړونه نقش کړي وي او ددې ورځي اړوند د اماده کړو شيانو اعلانونه ورکوي. په دې اړه ستاسي فکر څه دی؟

د اللجنة الدائمة ټولني جواب:

دمسلمانانو له پاره دغه او دغه ته ورته لمانځغونډي لمانځل حرام دي. هغه که په خوراک، چنباک، رانيولو، خرخولو، جوړولو، سمولو او برابرولو، اعلاناتو کي وي، او که په بله هره طريقه وي. ځکه ټول هغه څه چي له نورو سره په گناه کي مرسته کوي، هغه د الله (ج) او رسول (ص) نافرمني او په وړاندي ئې تېری دی. لکه څنگه چي الله (ج) فرمايي:

"وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ"^(۱)

ژباړه: او په نېکۍ او تقوى کېنې (يو له بل سره) مرسته وکړئ او په گناه او ظلم کېنې مرسته مه کوئ او له الله څخه وبهرېږئ. بې شکه چې الله سخت عذاب ورکوونکى دى.

نو مسلمانان بايد په قرآن او سنتو منگولي ټينگي کړي او خپل ټول کارونه ئې په رڼا کې تر سره کړي. په خاصه توگه د فتنو او فساد په وخت کې. ډېر احتياط بايد وسي چې د هغو کسانو په فتنه کې ونه لوېږي چې بې لاري سوي او د الله^(ج) غضب پر سوي دى او نه د هغو کسانو په فتنه اخته سي چې نه الله^(ج) ته هيله لري او نه اسلام ته احترام. مسلمانان بايد له الله^(ج) څخه پنا وغواړي او په ټينگه ئې د هدايت غوښتنه وکړي. له الله^(ج) څخه ماسوا نه هدايت د چا په لاس دى او نه پر حقه لار د ټينگ پاته کېدو توان. يوازي الله^(ج) قوي او قادر ذات دى.^(۲)

په اخيره کې درنو وروڼو ته لاندې وړاندیزونه لرو:

۱- بايد له خپلو مسجد امامانو څخه غوښتنه وکړو، چې خلکو ته ددې ورځې په اړه بيان وکړي او له زيانونو څخه ئې خبر کړي. ددې ورځې اړوند

۱- سورة المائدة (۲-آيت)

۲- اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والافتاء.

معلومات بايد له خپلو مسجد امامانو سره شريک کړو او دا ورځ ور وښيو. او د اللجنة الدائمة تولني دفتوی يوه کاپي او د شيخ محمد العثيمين فتوی ورکړو. کونښن بايد وکړو چي د خپلو امامانو سره ددې ورځي اړوند خبره شريکه کړو. خامخا به ددې موضوع په لوستونکو کي مسجد امامان وي، نو ددې په لوستلو ئې دا پر ذمه پاتېږي چي بايد خلگو ته ئې ورسوي.

۲- هر استاد بايد خپل زده کوونکي ددې ورځي له اصليته خبر او له تاوانونو څخه ئې وپېروي، که نه د الله^(ج) په وړاندي به سبا دوی مسؤل وي. استادان بايد ددې وضاحت وکړي، چي د داسي ورځو لمانځل په اتفاق سره حرام دي. له دې څخه چي څونه ژر خلک خبرېږي هغونه ئې گټه ډېره ده.

۳- مسؤل کسان بايد هغه دوکانونه په نښه او بند کړي، چي ددې ورځي په مناسبت ډالۍ او تحفې خرڅوي او يا ئې په گلونو پوښي.

۴- هر کس بايد د خپلي کورنۍ ټول غړي په دې خبر کړي. د چا وروڼه او خوندي چي په ښوونځيو کي دي بايد په دې موضوع ئې خبر او وپېروي، ځکه ډېر خلک ددې ورځي په اړه معلومات نه لري او نه ئې په حقيقت پوهېږي. الله^(ج) دي ټول مسلمانان له هر ډول شر او فتنو څخه هغه که ئې له خپلو ځانو څخه دي او که ئې د دښمنانو دسيسې او توطيې دي وساتي. بې شکه چي الله^(ج) ښه اورېدونکی او دعا قبلوونکی دی.

وصلی الله تعالی علی خير خلقه محمد و آله و اصحابه اجمعين

Celebrating Valentin's Day